

dette Lovforslag. Det, som var Kærnen i Fjor i det Ændringsforslag, vi stillede, var dette at stille Bornholm lige med det øvrige Land, saaledes, at da vi ophævede alle faste Statsskatter, enten de nu ere smaa eller store, skulde Bornholm dele de samme Byrder, samme Ejendomsskyld, samme Formue- og Indkomstskat til Staten som det øvrige Land, og af denne Grund strøge vi ogsaa den paagældende Bestemmelse i Regeringsforslaget om, at $\frac{1}{3}$ af Ejendomsskylden skulde bortfalde paa Bornholm. Denne Ø blev paalagt samme Ejendomsskyld som det øvrige Land, fordi Hensigten var at stille Bornholm ganske lige med det øvrige Land, og det er ogsaa, hvad man har søgt at opnaa ved dette Lovforslag. Jeg skal for øvrigt ikke komme videre ind paa dettes Enkeltheder. Jeg erkender, at det er meget vanskeligt at udrede det, men jeg tror, at saaledes som Lovforslaget her foreligger, er det en retfærdig Ordning, der efter mit Skøn gør Ret og Skel til alle Sider, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget saaledes som det foreligger.

Steffensen: I Loven om Ejendoms-skyld af 15. Maj 1903 § 1, 3die Stykke bestemmes det, at for saa vidt der i enkelte Egne af Landet, saasom paa Bornholm, maatte være særlige faste Afgifter, som have Karakter af Statsskatter, skulde disse bortfalde fra 1ste Juli 1904, og at Afgørelsen heraf skal træffes ved særlig Lov. Jeg antager, at den Grundsætning, der her er udtalt: at ved Indførelsen af de ny Statsskatter bortfalde nødvendigvis alle de gamle Statsskatter — den Grundsætning ere vi alle sammen enige om. Et andet Spørgsmaal er *det* om Gennemførelsen af denne Grundsætning. Jeg erkender, at der baade for Bornholm og for de indlemmede slesvigske Distrikter er Anledning til at tage dette Spørgsmaal op, men efter de Undersøgelser, som jeg — jeg kan gerne sige: Aar igennem — har anstillet om disse Forhold, er jeg paa det rene med, at det vil være ganske umuligt at udskille, hvad der er Statsskat, og hvad der har en anden Karakter, saasom Godsafgifter, Dominialafgifter o. dsl. For Bornholms Vedkommende kan man gaa meget langt tilbage med Hensyn til de Afgifter, der her er Tale om, men det er ikke muligt at skelne mellem, hvad der er Statsskat, og hvad der er Afgift af anden Karakter. Man ser saaledes f. Eks., at der er store Smørydelser; og naar man gennemgaaer en af de ældre Jordebøger,

træffer man der paa Smør under mange forskellige Benævnelser som Kosmør, Høsmør og Skurmsmør o. s. v. Det er øjensynligt, at der her maa sigtes til, at disse Smørydelser ere Afløsninger fra forskellige Forpligtelser, der have paahvilet vedkommende, men hvilken Karakter de have haft, kan man ikke finde Spor af. Oplysninger om i de ældre Aktstykker vedrørende Bornholm, som haves samlede af Hübertz. Jeg har undersøgt disse Forhold, men jeg er ikke i Stand til at sige det allermindste om, hvilke af disse Ydelser der er Skat, og hvilke der ikke er det. — Paa en noget lignende Maade forholder det sig med de slesvigske Distrikter. Her skal jeg dog gøre den Bemærkning, at jeg tror, at Loven af 29. Marts 1867 ikke har været retfærdig mod disse Distrikter. Naar man hylder den Grundsætning, som man her for Kongerigets Vedkommende slet ikke har været i Tvivl om, at naar der indføres ny Skatter, falde de gamle bort, saa burde man have sørget for at slaa fast, hvad der var Skat dernede den Gang, og hvad der ikke var det. Og hvis man havde undersøgt dette tilstrækkeligt, vilde man ganske vist være kommen til et helt andet Resultat end det, man er gaaet ud fra i Loven af 1867. I § 4 anføres der, hvad man anser for Skat, og i § 5 siger man, at samtlige de øvrige Jordlodderne paahvilende Skatter, Afgifter og Ydelser til Statskassen skulde slaas sammen, og deraf skal det sædvanlige Beløb udtrages som Gammelskat o. s. v., og som Skat paahvile Ejendommen; og hvad der bliver tilovers, skal betragtes som en Jordebogsafgift, der er afløselig. Nu ved jeg ikke, om det er ærede Medlemmer bekendt, at man i Slutningen af det 18de Aarhundrede begyndte en Matrikulering af Slesvig, som kun kom til at omfatte 15—16 Sogne. Blandt disse vare 7 af de 8 Sogne paa Østkysten af Slesvig. Ved denne Matrikulering blev der paalagt en Statsskat under Navn af Kanon. Det var et Sammen drag af alle tidligere specielle Afgifter, man havde under forskellige Navne, Kontribution, Landgilde, Tiendpenge osv. Efter at det var sket, var der ingen Tvivl om, at denne Kanon var en Skat, hvad de paagældende Afgifter saa end havde været tidligere. Den blev da ogsaa betragtet som en Skat af den præussiske Regering, som ogsaa anerkendte den Regel, at hvad der vare Skat, skulde bortfalde, naar man fik de ny præussiske Skatter. Der har ikke fra denne Regerings Side været Tvivl om at